

Nr 303.

Av herr **Nyberg m. fl.**, om viss ändring i 8 § strandlagen.

I 8 § strandlagen stadgas, att bebyggelse i strid mot förbud enligt 1 § samma lag skall bestraffas med dagsböter eller vid synnerligen försvårande omständigheter med fängelse i högst sex månader. Den sistnämnda förhållandevis hårda straffsatsen har såväl under förberedelsearbetet för lagstiftningen som under riksdagsbehandlingen varit föremål för starka invändningar. Ett flertal myndigheter ansåg att fängelse borde utgå ur straffskalan. Lantmäteristyrelsen yttrade sålunda, att i praktiken fängelsestraff inte borde behöva tillgripas för att upprätthålla ett förbud enligt strandlagen. Fastighetsbildningssakkunniga ansåg, att med hänsyn särskilt till möjligheterna att vinna rättelse — genom vitesföreläggande eller handräckning — något praktiskt behov att kunna döma till frihetsstraff inte syntes föreligga.

Som motivering för fängelsestraffet i straffskalan för strandlagen har framhållits, att överensstämmelse borde finnas med motsvarande bestämmelse i byggnadslagen (§ 147). Denna parallellitet är enligt vår mening inte hållbar därför att det vid överträdelse av byggnadsförbud enligt byggnadslagen är fråga om ekonomiska värden av helt annan storleksordning än som rimligen kan bli fallet vid överträdelse av förbud enligt strandlagen.

De erinringar som framförts mot stadgandet om fängelsestraff för överträdelse av förbud enligt strandlagen äger enligt vår mening alltjämt giltighet. Vi föreslår därför, att detta stadgande måtte utgå ur lagen.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta att det särskilda stadgandet i 8 § strandlagen om fängelsestraff för överträdelse av förbud enligt lagen måtte utgå ur lagen, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderligt förslag till lagtext.

Stockholm den 27 januari 1954.

Olaus Nyberg.

Filip Kristensson
i Osby.

A. Widén.

Axel Gustafsson.